

Przemoc w programach telewizyjnych, a jej wpływ na zachowanie uczniów w szkole

Liczba stron: 116

Nazwa Szkoły Wyższej: Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie

Rodzaj pracy: magisterska

Rok oddania: 2006

Zawartość pracy:

SPIS TREŚCI 2

WSTĘP 3

Rozdział I. DZIECKO W ŚWIETLE PRZEKAZU PŁYNĄCEGO Z TELEWIZJI W LITERATURZE PRZEDMIOTU 6

1. Rozwój dzieci a wpływ telewizji 6
2. Negatywne skutki oglądania telewizji przez młodzież 12
3. Zagrożenia dla dzieci, a przemoc w programach telewizyjnych 21
4. Rola rodziny wobec telewizyjnej agresji 34

Rozdział II. METODOLOGICZNE PODSTAWY BADAŃ 41

1. Przedmiot i cel badań 41
2. Problemy badawcze i hipotezy robocze 43
3. Metody, techniki i narzędzia badawcze 47
4. Charakterystyka badanego terenu i badanej populacji 51

Rozdział III. ANALIZA BADAŃ WŁASNYCH 52

1. Dostęp do telewizji, a agresja wśród dzieci 52
2. Filmowe preferencje dzieci, a sposób rozwiązywania konfliktów 59
3. Zachowania ze szklanego ekranu a codzienność 75
4. Rodzice, a telewizyjne wychowanie dzieci 85

ZAKOŃCZENIE I WNIOSKI 95

BIBLIOGRAFIA 98

SPIS TABEL I WYKRESÓW..... 101

ANEKSY 103

WSTĘP

Dziecko od najmłodszych lat rozwija się pod wpływem oddziaływania różnych grup społecznych, instytucji, czynników tworzących pozaszkolne środowisko jego życia. W tym środowisku odbywa się edukacja dziecka, nie szkolna, zwana równoległą, obejmująca oddziaływania zamierzone, planowe jak też samorzutne, okazjonalne. Dzięki oddziaływaniom środowiskowym dziecko ma możliwość poznawania nieznanych mu faktów, zjawisk dotyczących różnych dziedzin życia społecznego, nauki, techniki, kultury.

Istotne miejsce w tym procesie zajmuje telewizja. W ostatnich latach staje się ona środkiem przekazu stale zmieniającym się z powodu nowej technologii, nowych systemów produkcji i dystrybucji. Również w życiu dziecka i rodziny miejsce telewizji ulega dzisiaj wyraźnym przemianom, przestaje być ona podstawowym źródłem informacji i rozrywki, a staje się jednym z wielu elektronicznych środków przekazu. Coraz więcej rodzin ma możliwość oglądania programów emitowanych przez telewizje krajową, publiczną, ale również prywatną, lokalną, telewizję satelitarną, kasety wideo.

Telewizja zawładnęła życiem bardzo wielu dzieci i ich rodziców, podporządkowała sobie rozkład ich zajęć w ciągu dnia, burząc niejednokrotnie jego strukturę, przyciągając i zatrzymując codziennie na wiele godzin członków rodziny przed telewizorem.

Coraz częściej dzieciństwo współcześnie żyjących dzieci określane bywa mianem dzieciństwa telewizyjnego, ponieważ wyznaczane i kształtowane jest ono przez codzienne, wielogodzinne oglądanie przez nich telewizji, a także przez funkcje, jakie pełni w ich życiu. Daje ona dzieciom szansę poznawania świata ukazywanego na szklanym ekranie, przyswajanie wiedzy o nim, a także co wydaje się istotne dla kształtu tego dzieciństwa, uczestniczenia w olbrzymim, światowym procesie socjokulturowym.

Odbiór telewizji przez dziecko rozpoczyna się w domu rodzinnym i trwa przez cały okres jego dzieciństwa i młodości. Telewizja, jako integralna część życia rodzinnego, towarzyszy stale rodzicom i ich dzieciom w chwilach odpoczynku,

relaksu i podczas zajęć domowych, co nie może pozostawać bez określonych skutków bez jego odbiorców.

Oceną treści informacji i obrazu przedstawianego w telewizji i ich wpływie na jednostki i grupy zajmują się naukowcy na całym świecie, reprezentujący różne dziedziny nauki, takie jak: psychologia, socjologia, pedagogika oraz kryminologia. Większość z nich zgadza się z tezą, że telewizja posiada zdolność oddziaływania na najważniejsze zmysły człowieka: wzrok i słuch, zacierając różnicę między wyobraźnią odbiorcy a rzeczywistością.

Recepcja przekazów w sposób bezrefleksyjny, bez poddania ich racjonalnej ocenie może być przyczyną hamowania rozwoju osobowości i tworzenia się stref irracjonalności w działaniu i myśleniu. Bywa tak szczególnie wtedy, gdy odbierane przez jednostkę treści są niedostatecznie bogate i dlatego nie mogą być odpowiednio zrelatywizowane wobec obowiązujących norm i wartości danego systemu społeczno-kulturowego. Ma to określone konsekwencje dla procesu socjalizacji, który nie musi prowadzić do pozytywnych wyników adaptacyjnych oraz do jednoznacznego wzmożenia racjonalności poznania i działania. Jednym ze skutków recepcji jednostronnych przekazów (np. telewizyjnych) może być narastanie agresji wśród odbiorców.

Wpływowi telewizji najbardziej ulegają dzieci oraz młodzież szkolna, gdyż rodzice nie mając czasu na zabawę z dzieckiem wyręczają się telewizorem, sądząc, że szklany ekran wypełni właściwie dziecku czas. Dlatego też dzieci w wieku od 14 do 16 lat stały się podmiotem moich badań naukowych. Szczególnie zainteresował mnie problem wpływu programów telewizyjnych na agresywne zachowania dzieci. Związek pomiędzy oglądaniem przemocy na ekranie, a agresją u dzieci był przedmiotem badań od samego początku istnienia telewizji. W ich wyniku powstało wiele teorii i różnych punktów widzenia, które przedstawiłam w tej pracy.

Praca składa się z trzech rozdziałów. Rozdział pierwszy zawiera wprowadzenie teoretyczne oparte na przeglądzie literatury naukowej, opisane zostały tam zagrożenia, jakie niesie za sobą oglądanie telewizyjnych obrazów przemocy, wpływ telewizji na rozwój dzieci oraz negatywne skutki przesiadywania przed szklanym ekranem. Rozdział drugi poświęcony jest podstawom metodologii badań. W rozdziale trzecim opisano wyniki własne badań. Przedstawiam tam dane dotyczące: dostępu dzieci do telewizji, preferowanych programów telewizyjnych i

filmów, miejsca telewizji w codziennym życiu dzieci oraz zaangażowania rodziców w proces przygotowania nieletnich do odbioru niebezpiecznych przekazów telewizyjnych.

Pracę zamyka bibliografia i aneksy, które mogą być pewną formą poszerzenia problematyki.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!